

انتباهم از مذاکرات عمران خان و ترمپ

دونالد ترمپ، رئیس جمهور امریکا و عمران خان، وزیر اعظم پاکستان، با چپلی پاپوش پشتون ها

وضع کنونی سیاست جهانی از ضابطه های معمول فاصله گرفته و طوریکه دیده می شود کذب و ریاء مسند واقعیت و حقیقت را چنان ربوده که نهایت مشکل است در مسایل مورد علاقه نظری ارائه نمود. با وجود آنهمه قیود و کمبودی ها نویسنده می توان بالای فوتو ها و ثقه بودن خبری از منابع معتبر به زعم شخص اتکاء نمود و نظری خدمت خوانندگان عرض نمود.

روز پنج شنبه بیست و پنجم جولای ۲۰۱۹ با علاقه مفرط مذاکرات دو زعيم کشور هائیکه در قضیه غمین میهن ما تا گلو غرقند تعقیب نمودم و اعتراف می نمایم که بعد از مذاکرات داکتر اشرف غنی با ترمپ بار دوم است

Prime Minister Imran Khan, Trump said: "If we wanted to fight a war in Afghanistan and win it, I could win that war in a week. I just don't want to kill 10 million people. Does that make sense to you? ... Afghanistan would be wiped off the face of the Earth. It would be gone. It would be over in — literally, in 10 days."

Khan's response in the official White House transcript is priceless: "Mm-hmm." Afghanistan's president, Ashraf Ghani, immediately asked for "clarification." I doubt the White House will have anything useful to say, but I'm happy to help.

که رهبر یک کشور اسلامی موقف خود را بحیث یک رهبر درک نموده و با طرف مقابل خود منحنیت یک همترارش بدون از کرنش و خم و چم کردن صحبت نموده است.

عمران خان و همترارش ترمپ در مذاکرات شان که یکی به حساب عامیانه ما "بی خریطه فیر میکرد" و طرف مقابل با تانی و دقت موقف خود را در قبال مطالب مهم منطقه ارائه می نمود در روزنامه واشنگتن پست چنین باز تاب شده است.

روزنامه واشنگتن پست را از سال ۱۹۹۹ تا امروز طور منظم از نظر می گذرانم و مطمئنم که در نشر مطالب به امانت داری معتقد می باشد.

بازتاب مذاکرات دو زعيم پاکستان و امريکا روز ۲۵ جولای در صفحه ايدتوريال توضيح گرديده که یک قسمت

آنها از اصل آن کاپی نموده تا از نظر خوانندگان بگذرانم:

ترجمه: ترمپ می گوید: "اگر ما خواسته باشیم در جنگ افغانستان پیروز شویم، من می توانم در یک هفته این جنگ را فتح کنم. تنها من نمی خواهم ۱۰ میلیون انسان کشته شود. آیا این (مطلب) برایت مفهوم دارد؟... افغانستان از روی زمین زدوده خواهد شد. او (افغانستان) خواهد رفت - ادیبانه، در ۱۰ روز. جواب خان (عمران) در سواد رسمی (ثبت شده) قصر سفید بی بها (زیاد پُر قیمت) است: "مُم -مُم".

رئیس جمهور افغانستان در خواست "وضاحت" نمود. من شک دارم که قصر سفید چیزی سودمند گفته بتواند، اما خورسندم اگر کمکی کرده بتوانم. ما شاهدیم که بزودترین فرصت جوزف دانفورد، لوی درستیر قوای مسلح امریکا، بعد از احتجاج شدید داکتر غنی به کابل گسیل شد و به غنی اطمینان داد که در ستراتیژی ترمپ تغییری وارد نگردیده است. این است نمونه ای از دست آورد های دو رهبر کشورهای کوچک و نیمه بزرگ مسلمان که میتوان بدان مباحثات نمود.

در این مرحله می خواهم با کمال احترام و خضوع خدمت نویسندگان محترم که در تنویر افکار عامه مسئولیت بزرگی دارند، عرض نمایم که وضع منطقه خاصاً کشورهای مسلمان نشین را از نظر دور نداشته و در اطراف آن عمیقاً بیاندشند.

وضع عراق، سوریه و لیبیا می توان منبع واضع انتباه گرفتن باشد.

من از سال ۱۹۷۹ تا به قدرت رسیدن مجاهدین متتابعاً به پاکستان سفر کرده ام و سهم کوچکی در آزادی وطنم داشتم. بار ها در پاکستان از خود سؤال کرده ام اگر پاکستانی در سال ۱۹۴۷ خلق نمی شد و هند بزرگ همسایه افغانستان می بود، وضع مبارزین و مهاجرین از چی قرار می بود.

آیا شخصی باسم احسان الله مایار در هوتل دینز پشاور، شاید در محافل صدها و یا شاید اگر مبالغه نشود هزاران نفر را، می توانست علیه نظام مردود دست نشاندۀ بی خدایان و وطن فروشان در کابل ترغیب کند؟ هرگز نه! زیرا هند از دوستان دولت کمونیست ها در افغانستان.

کوتاه سخن عمران خان با درنظر داشت برحق منافع ملی خود از موقف افغانستان خوب دفاع نموده که نمی توان وی را توبیخ نمود.

چهره های هر دو زعيم در فوتو گویا تر از هر نوشته است.

پایان